

08.02.22-02 herinneringen aan Piet de Nooij van Maria Snoek geb 1918 Govert dochter

de Heer en Mevrouw P. de Nooij,
Avenue Alfred Madoux 137,
B 1150 Brussel, BELGIË.

Schiedam, 6-11-1993

Lieve Madzy en Pieter,

Eergisteren was ik bij tante Cor in Ede (*Cor de Nooij, 1898, dochter van Willem de Nooij en Maria Doornbehal*) en kon haar de vragen stellen, die Pieter vorige maand mij stelde. Ik zal proberen, zo goed mogelijk weer te geven wat ze vertelde:

Haar oudste broer Piet (*geb 1883*) ging omstreeks 1903 naar Brussel en bleef daar twee jaar, om het schildersvak (nog beter) te leren, 's Winters ging hij naar de schildersschool en 's zomers werkte hij bij een baas, onbekend wie. Na zijn terugkomst in Ede kwam hij bij zijn vader (de "oude Willem" dus) in de zaak. Ook richtte hij in Ede een tekenschool op; hij was zeer actief. Bovendien was hij een lieve verstandige broer, hartelijk, mee-voelend met het kleine zusje, dat tante Cor toen nog was. Ze denkt aan hem met zeer veel waardering!

En nu de naam PIETER: van de 12 kinderen van mijn grootvader (jouw overgrootvader dus) werd het eerste kind genoemd naar Willemina Overeem de moeder van mijn grootvader. Ze stierf jong en het eerste meisje, dat na haar overlijden werd geboren, werd óók Willemina genoemd, naar het dode zusje. Het tweede kind werd, zoals gebruikelijk, genoemd naar een familielid van moederszijde. Dus werd jouw vader genoemd naar Pieter Doornebal, zijn grootvader van moederszijde. Deze Pieter was een grote boer in Doorn. Bovendien was hij paardenfokker, o.a. voor het Franse leger. Volgens tante Cor was hij een vriendelijke, zachtmoedige man, die niet goed op kon tegen de zoons uit zijn eerste huwelijk, die ruwer in de omgang waren, zowel met mannen als met paarden. Mede daardoor verliep de paardenfokkerij tenslotte. Na de dood van zijn eerste vrouw hertrouwde Pieter Doornebal met Jannigje van Harten; uit haar werd jouw overgrootmoeder, mijn grootmoeder Maria Doornebal geboren.

Zij had een erg goede band met haar vader: ze hield veel van hem. Haar trouwen met een schilder, dat vonden vooral de broers te "min". Het huwelijk tegenhouden lukte niet, Maria én Willem zetten door; maar Willem mocht niet logeren in huize Doornebal als hij zijn verloofde bezocht. En dat in een tijd waarin er nog geen fietsen waren en zeer weinig "openbaar vervoer".

Na hun huwelijk kwam Pieter Doornebal op bezoek bij het jonge paar en zei, spijt te hebben van zijn tegenwerking. Kort daarna overleed hij, ± 50 jaar oud. Ook de broers Doornebal trokken bij en kregen langzamerhand respect voor hun zwager!

Een jaar of wat geleden schreef ik eens op wat ik weet over de geschiedenis van mijn ouders; maakte daarbij dankbaar gebruik van wat oom Ko aan gegevens verzamelde. Waarschijnlijk heb jij dat overzicht ook. Maar voor de zekerheid doe ik hier een copie bij van een bladzijde uit mijn Familiekroniek. Dan kun je het verhaal gemakkelijker volgen.

Omstreeks zijn 80e verjaardag schreef mijn grootvader de Nooij zijn "levensbericht" op in een aantekenboekje. Mijn moeder (dé tante Marie van jouw vader Pieter) schreef dat over en op mijn beurt typte ik het weer over voor mijn "Kroniek", inclusief wat opa er in 1934 bijschreef, na het sterven van zijn zoon Piet. Ik was toen 15 en een half en herinner me nog levendig, hoe groot het verdriet was in de hele familie; en ook het gevoel van "Hoe moet het nu verder? Oom Piet kan gewoon niet worden gemist!"

Naar ik hoop, hebben jullie wat aan deze verhalen! Als je meer wilt weten, dan met genoegen, naar vermogen! Het was een genoegen, met jullie kennis te maken. Een hartelijke groet en goede wens,
in ieder opzicht, van je achtermicht (?)
Maria Snoek
